

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10	—	kr.
Felére	5	"	"
Negyedévre	2	"	50 "
Egy hónapra	1	"	"

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA.**
Főmunkatárs: **IGY. MÓRÍ CZ PÁL.**
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:

10 soros petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többz r
Hirdetők alku szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 30 kr.

Kossuth szobra.

Debreczen, február 19.

Holnap fog a magyar országgyűlés képviselőháza érdemben dönteni K o s s u t h Ferencz indítványa felett, mely a szabadságharcz ötvenedik évfordulójának nemzeti ünnepé tételét czélozza. Nem kívánunk elébe vágni a hozandó határozatnak azzal, hogy az elfogadását tanácsoljuk, mert meg vagvunk győződve, hogy ez nem pártkérdés, itt nem lesznek semmiféle tekintetek.

Mindössze avégből hozzuk elő, hogy azzal kapcsolatban emlékezzünk meg tulajdonképeni tárgyunkról. Holnaphoz egy hónapra három teljes esztendeje lesz már, — hogy a nagyok nagyja, a dicsők legdicsőbbje, a magyar nép atyja, mindene K o s s u t h Lajos örök álomra hunyta be szemeit, — három éve lesz, hogy megszünt dobogni a legmagyarabb szív, hogy elnémultak örökre a legnagyobb magyar szónok ajkai, akinek varázsszavára hadseregek támadtak a földből, akinek utána egy egész nemzet örömrivallgása közepette lépten nyomon haladt a győzelem. aki egy szavára koronájától fosztott meg egy uralkodóházat s akinek szavára idegen nemzetek készek voltak hajóhadakat felszerelni a magyar nemzet becsületének megvédelésére . . .

Mikor elérkezett a legszomorubb pillanat, amelyet a mai nemzedék megérthetett és valaha megérthet mikor átnyílallott e hazán a gyászshir: K o s s u t h Lajos meghalt! Feketébe borult

ez az egész ország s amint hazahoztuk, amint eltemeltük az egész nemzet zokogó fájdalomának közepette, vigasztaló sugár kelt a lelkünkben, elgondoltuk:

»Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dus élte kincsét, ámbár napja mul.»

Szent fogadást tettünk mindnyájan a mi lelkünkben, hogy szobrot emelünk neki az ország fővárosában, diszeset, még soha nem látott magasztossággal kitűnőt s szent fogadást tettünk, hogy minden városban, a mely tanuja volt az Ő nagy lelke szent munkáinak, szobrokat emelünk nevének megörökítésére, hadd lássák a késő unokák is: ki volt e hazának legnagyobb fia!

Igy volt ez Debreczenben is, — s hogynem lett volna így, hiszen itt élte át legnagyobb diadalait szavának s az egész ország összes városai közül Debreczen lehet, Debreczennek kell K o s s u t h Lajosra legbüszkébbnek lennie!

Mindezekre visszaemlékezünk most, mikor arról van szó, hogy a jövő évet nemzeti ünneppé tegyük s elgondoljuk, micsoda eredménye lett a szent buzgalomnak! Az országos szoborra összegyűlt 352 ezer frt, jut tehát minden lakosra 20 kr s minden magyarra 40 kr, a debreczeni Kossuth szoborra összegyűlt 10—12 ezer frt, Debreczen 60000 lakosa közül jut tehát egyre 20 krajczár!

Pirul az arcunk, ha arra gondolunk, hogy ezeket a szobrokat a jövő évi nemzeti ünnepek során le kellene leplezni!

Hihetetlen ez a közöny, amelyet ezek a számok mutatnak, nem is lehet másként, minthogy a polgárság nincs kellőleg tájékozva a szobor-alap helyzetéről, mert különben lehetetlen, hogy ne igyekeznék azt mind magasabba és magasabba emelni . . . Ünnepre készülünk a jövő évben, lehetetlen, hogy annak részleteiből hiányozzék a debreczeni K o s s u t h-szobor leleplezése . . .

Polgártársak! Debreczen sz. kir. város polgárai! A jövő évben 1848-nak ötvenedik évfordulóját ünnepeljük. Akkorra állnia kell a debreczeni Kossuth-szobornak, de az 10—12 ezer forintból el nem készülhet, ahhoz legalább négy-szer-ötször annyi kell, minden 12000 frtból egy lakóra jut 20 kr, 60000 frtból 1 forint . . . Csak annyi forintocskát adjon minden családfentartó, a hány tagból a családja áll s már 60000 forintra emelkedik a debreczeni Kossuth szobor alapja.

Egy hónap mulva gyászünnepet ülünk, annak nem szabad a mi fejünk felett nyomtalanul eltűnni: adakozzunk a Kossuth Lajos szobrára!

Kohányi Gyula.

A képviselőház mai ülése. A képviselőháznak ma d. e. 10 órakor tartott ülésén folytaták a földmívelési tárgcz a költségvetése feletti vitát. Szólásra felvannak jegyezve: Ny e g r e László, E g y o d y Arthur és T e l e g d y József.

A „DEBRECZEN” TÁRCAJA.

Álom a boldogságról.

Irtta: **Kovácsi Kálmán.**

Az végezetem, ugy születtem:
Soha boldog nem leszek
S tudja Isten, mégis mindig
Boldogságról verselek.

Most is itt van, mosolyogva
Itt pihen a szívemen
S beszél dalról, kikeletről
S hogy van igaz szerelem

Meg is csókol s hit-, reménnyel
Aranyozza lelkemet
S benne minden fölviharzó
Bánatot, but eltemet

S boldog vagyok véghetetlen,
Lelkem' é-be emelem,
Beragyogva sugarával
Dal, tavasz és szerelem.

S mi a vége? két szememből
Köny perog le arczomon

S érzem, hogy a boldogságról
Én most is csak — álmodom.

S nap—nap után álmodozva
Mégis róla verselek,
Pedig tudom, ugy születtem:
Soha boldog nem leszek.

Nászut a 3000-ik esztendőben.

Irtta: **Mantegazza.**

Pál és Mária elindultak Rómából, az európai Egyesült-Államok fővárosából. Fölültek egy hosszujaratu a-rolach-ra. Ezt a régi hajtottá közepén két kényelmes nagy karszék volt, melyet egy rugó megnyomására ágynak lehetett atalakítani. A székek előtt irányító asztalka s rajta quadrans állt ezzel a három fölirással mozgás, hő, fény. Ha az elsőt nyomták meg, az aerotach elindult oly sebességgel, mely óránként 150 kilométernyire fokozódott. A másik csap megnyomására melegség, — a harmadikra pedig villamos világosság arad, szét a hajóban. Egy nagyon egyszerű kommutátor a villamosságot tetszés szerint hővé vagy fénynyé változtatta át.

Az aerotach fiókjai tíz napra elegendő süritett kivonatokkal vannak tele. A készlet albuminoid s szénsav kivonatokból állt. melyekből egy-egy deka több kilogramm husnak és főzeleknek felelt meg; a kis pinczetokban pedig háromféle eliksír volt, az egyik az agy működést, a másik a szerelmet, a harmadik a mozgást élékítette.

Az aerotach-nak nem volt szüksége se gépészre, se szolgákra, mert kezelését mindenki már az elemi iskolákban tanulta meg egy quadransról pedig könnyen leolvasható volt amegtett mértőföldek száma, a legkör hőfoka és a szelek iránya.

Pál és Mária pár könyvet vittek magukkal.

Az elsőnek a címe volt:

»A 3000-ik esztendőben« s valami orvos irtta, aki azelőtt tíz évszázaddal bizarr fantáziával akarta kitalálni, hogy milyen lesz a világ ezer esztendő múlva.

Pal azt mondta Mariának:

Hosszu utunk alkalmával majd lefordítom olaszból ennek a kitűnő fantazmagóriáit. Magam is kíváncsi vagyok, hogy milyen mértékben találta fel a jövőt ez a régi próféta. Majd jól fogunk rajta nevetni.

Tudnivaló, hogy a 3000-ik esztendőben

Kréta.

Debreczen, február 19.

Talán az egész világot ez a kis sziget foglalkoztatja most, mely körül az európai nagyhatalmak flottáikkal együtt várják az események fejlődését a nélkül hogy arra pozitív befolyást gyakorolni igyekezzenek. Majd mindennap hoz ugyan a táviró jelentéseket a nagy hatalmak képviselőinek tanácskozásáról, sürgönyi megbízásokról, diplomáciai jegyzék váltásokról, de mind ezek a hírek oly, — annyira zavarosak és ellenmondók, oly annyira nélkülözik a valóság szilárd alapját, hogy az egészen csakis egy — oly gyakran előforduló — diplomáciai manővernek tekintjük. — Azok a táviratok, melyek a hajóhad blokádról írnak éppoly kevésbé számolnak a tényekkel, mint azok melyek a két világhatalomnak: majd Angliának, majd Oroszországnak jóakaratu semlegességéről beszélnek.

És érdekes jelensége a világnak, hogy most, a roppant pénzaldozatokkal fentartott fegyveres korszakában, az első gyanús jelre mely valahonnan érkezik, a háboru félelme tölti el a népeket. Hogy mindenki aggódva gondol a holnapra, melytől egy világháboru kitörését várja s melybe belevegyíti mindazt, mit rémesnek nagynak és borzasztónak elgondolni képes.

Igaz, hogy a görög operette-királyság olyanlépéseket tett, melyek bármely számottevő hatalomnál, már a béke nyílt megszégése, a háboru pozitív jelenségeként szoktak tekinteni, de az a hősködő kis hajóraj, melyet ismételtén bevilágítanak a szokásos, görög tüzzel, körülvesznek a görög nép hagyományos nagyításával — mindez mondom épen a körülmények comicumánál fogva — senkiben sem ébresztene komoly gondolatokat, ha a mögöttük két nagy hatalom világuralmí nagy harcát nem várnók és sejtendők.

Pedig — hihetőleg — nagyon sötét és nagyon hibás ez a mi felfogásunk. Igaz, hogy nem lehet külügyi — általában politikai — dolgokat rózsaszínű szemüvegen nézni. Igaz, hogy nem szabad optimistának lenni akkor, midőn érdekek összeütközéséről van szó a sugalmazott vagy tendenciósus diplomáciai jelentéseknek sem szabad hinnünk — de azért itt a nagy hatalmi ér-

már ötszáz esztendeje nem beszélnek egyebet a kozmikus nyelvről.

Európának minden nyelve kiveszett mint a hogy valamikor Itáliában rendre kiveszett az oszk, az etruszk, a kelta, a latin s végül az olasz:

Pál és Mária nagyon hosszú utra határozták el magukat. Rómából Andropolisba, a planetarus Egyesült-Államok fővárosába igyekeztek, hogy hivatalosan megüljék házassagukat, midőn már öt éve voltak egyesülve egymással a szerelem házassága által.

Jelentkezniök kellett az andropolis, biológia tanácsánál, amely majd kimondja, hogy van joguk életet származtatni át más emberekbe.

De mielőtt Európába és Ázsián áthaladtak volna a világ fővárosába, mely a Himalaya tövében feküdt, az egykori Dardizsiling helyén, Pál megakartta jegyesének mutatni a speziai Nekropolist ahol az olaszok a 3000-ik esztendőben muzeumot alapítottak a mult emlékeiből!

Mária sehol sem utazott még, se Rómát, se Napolyt nem ismerte, az ismeretlen világ tehát nagyon vonzotta.

Rómából Speziába pár óra alatt repültek át, minden baj nélkül. Estefelé érkeztek meg s midőn megszálltak a város egyik előkelő fadóházában, az aerotachból kauszuk köpenyt húztak ki, a hydrotachot, melyet ha az ember araváló készülékkel felfúj, kényelmes, vízhatlan barkává alakítható. Itt sem volt szükség matrózra, vagy evezőre, mert egy alig

dekharczot várni — legalább is korai.

És miért? Vajjon Angliának érdekében áll e épen most, midőn olyannyira elszigetelten áll, merő szinpathiából — ha ugyan a angol tesz valamit szinpathiából — egy hosszadalmas, kötséges és veszélyes háboru bonyodalmaiba keveredni, akkor midőn egyfelől a gyarmat politikában oly nagy változás előtt áll, másfelől midőn leghatalmasabb provinciáját épen a lépés által — orosz részről — activ veszélybe döntene.

És épen ez a constellatiója a viszonyoknak nyugtathat meg bennünket legjobban: mert európai — minket érdeklőháboru, még ha nem is sikerülne is a hatalmak bekötése, daczára a félrevert harangoknak: nem várható. S ha van mitől félnünk az csak egy: a perfidia. Sokkal kevésbé vagyunk az ausztriát intéző szervek belátásáról és bő essességéről meggyőződve, sem hogy nyugodtak lehetnének a felől, nem e fogak különböző hivatali hiszékenysége áldozatulesniavélt veszélynek, elfogadva egy olyan szerepet, melytől e bonyodalom tényezőjévé tesszi? Csak ez az, mely nyugtalaníthat — külföldben — reméljük a legjobbat.

Nem az első eset ez, nem is az utolsó — de talán a legkevésbé alkalmas körülmények között, s az események mostani állapotát még tisztának és direkt veszély nélkül ülinek tünneti felszámunkra a jövőt.

A. S.

A háboruról érkezett újabb hírek a következők:

Vassos ezredes, lemondott arról, hogy Kaneát megtámadja, miután ezt a helyet az európai hajók legénységei megszállották s Goniában ütötte fel főhadiszállását. Hire jár, hogy Vassos ezredes új rendeleteket kapott. A török csapatok Kanea körül sánczokat vonnak.

Az európai tiszték és a török ezredes megsemmisíték az erődítési munkálatokat.

Athénbe érkezett magánjelentések szerint a rethymnoi kerület lakói egybegyűlve, kijelentették, hogy a szultán szuverenitása véget ért s a Görögországgal való uniót prok-

kandaló óra nagyságu villanygép a kis járművet sebesebben vitte előre a hullámok hátán.

Isteni est terült el a speziai öbölben. A teljes fényben ragyogó hold mindent titokzatos fatyollal vont be. A hegyek, az emléképiletek, a szigetek, mintha bronzból lettek volna. A látvány nagyon lehangoló lett volna, ha a habok locsogása nem önt életet a néma kikötőbe.

A két jegyes kezét kézben tartva egymásra nézett, maguk is lenge párázattal lévén körülveve.

— Latod-e Mária — mondá Pál magához terve merengéséből — körülöttünk több mint huszezer éves emberi történelem alszik fenséges némaságában. Menyi köny folyt el addig, míg a békének és az igazságnak ezt a korszakát megértük, pedig ez is milyen messze esik még idealunktól!

S beszélgetés közben a Pálmaházba mentek, — melyet nem rég alakítottak át prehisztorikus muzeummá. Pál megmutatta Máriaának a borzalmas ágyukat, azokat az öldöklő szerszámokat, a melyekkel az emberek egymást pusztították ezelőtt tiz-husz évszázaddal.

De nem látják azt a csont hekatombát, mely a tenger fenekén van. Mert rettenetes tengeri ütközet volt itt, a XX. század kezdetén. Résztvett benne Európa minden flottája s végzetes találkozás folytán Franciaországban ugyanekkor borzalmas szárazföldi csatát vívtak.

A békeért és háboruért folyt a harc.

lamálták. A keresztyének Rethymno várost körülzárva tartják. Több tisztet Krétába küldtek, hogy Vassos ezredes parancsnoksága alatt önkényes csapatokat szervezzenek.

Skuzes görög külügyminiszter Franciaország, Oroszország és Oaszország képviselőinek intéseire azzal a kijelentéssel válaszolt, hogy ő nem ígérheti meg, hogy a görög torpedoflottillát viszsza hívják, miért is az ennek adott parancsok érvényben maradnak.

A tegnapielőtti görög kamaraulésében Ralli képviselő törvényjavaslat előterjesztését követelte Kréta organizációjára nézve. — A kamara a krétai konzulátusra vonatkozó törvényjavaslat tárgyalását elnapolta. Dimbritis alezredes a krétai görög csapatok vezérkari főnökévé nevezte ki. Egy zászlóalj azt a parancsot kapta, hogy tartsa magát készen a Krétába való indulásra.

Az európai hajók legénységeinek egy osztálya kánaei jelentések szerint felügyel a görög konzulátusra. A görög konzul a többi konzulokkal, valamint a hajóparancsnokokkal közölte Vassos ezredes proklamációját.

A Times jelentése szerint ugyanis a görög kormány elrendelte, hogy a görög konzulátus ismét megnyitassék és lobofojtat kitűzze.

A Daily News kánaei jelentése szerint a plataniai görög táborban levő felkelők száma már mintegy 6000-re rug.

Mint Konstantinápolyból jelentik, a görög követség érintkezése a portával csak a folyó ügyek elintézésére szorítkozik. Nem erősítik meg azt a hírt, mintha ismét három redifzázalóját mozgósították volna és mintha Drinápolyból csapatokat indítottak volna ellenben igaz az, hogy elhatározták, hogy a török-görög határon az alban törzseket felfegyverezik és basi-buzok csapatokat alakítanak.

A szultán eddigelé nem hagyta jóvá a minisztertanácsnak azt a javaslatát, hogy Poitades bey krétai főkörmányszóvá neveztesék ki. Minthogy a torpedónaszádok felszerelésére nincsen elegendő torpedó, a kormány torpedók beszerzését rendelte el. A hadügyminiszterium 25 torpedónaszádot kért a tengerészeti miniszteriumtól.

S a j a t t u d ó s i t ó n k t ó l m a a következő táviratok érkeztek:

Egész Európa két taborra oszlott. Némelyik nemzet a békét akarta, némelyik meg a háborut. De hogy a békét kivívassák, harczolniok kellett. Iszonyu vérpatak festette pirosra a tengert és földet. Egyetlen egy nap alatt egy millió ember esett el Speziai és Párisnál. Eppen itt, a hol ezt a búbajos estét élvezük, egy óra alatt 20 pánccélos hajó repült a levegőbe, ezer ezer szép erős ifjuval. Hiába vártak reájuk az anyak és hitvesek!

Oly nagy, oly kegyetlen volt ez a csapás, hogy Európa félt önmagától: A háboru megölte a háborut s ettől a naptól kezdve rakták le az európai Egyesült Államok alapkövet.

Ebből a rettegetes tengeri csatából csak az a pár fekete óriás került ki éppen, melyeket ott látsz az öböl szélén. Minden nemzet részt vett akkor ez iszonyu harczban olaszok, francziák, angolok, németek. Most a pánccélosok, muzeumi ritkaságok. Holnap majd másfélévet fogsz látni. Majd epülni fogsz rajta, hogy abban a korban a barbároknak mint irányult arra minden szellemi képességük, mentől több várost lehessen halomra lőni. S kápszeld! Akkor a nagyban való gyilkolás volt a legnagyobb dicsőség s a győztes tábornokokat és tengernagyokat diadallal hordozták körül. Szánandó idő, szánandó emberiség.

(Vége köv.)

Budapest, febr. 19. A Debr. ered. táv. Párisból jelentik: A török fővárosban a legnagyobb félelemmel nézték a szertartás elé, a mikor a szultán a próféta köntösének megcsókolására ment. A mecsetekben farragaszokat találtak, melyek a szultán halálát követelik. Legbiztosabb értesülésünk szerint Franciaország hozzájárult Görögország bökadjának tervéhez. E célra marézius ésejéig a Jaureguiberry, Carnos és Charles Martel francia páncélos hajókat fogják készületbe helyezni.

A kamarában ez a hír nagy idegenkedést szült. A radikálisok nem igen hajlandók megengedni, hogy a kormány a parlament előzetes hozzájárulása nélkül cselekedjék, a mikor azt már jelentették. Törökország is mozgósítva van.

Budapest, febr. 19. A Debr. ered. táv. Londonból jelentik: A Times mai vezércikkében nagyon éles hangon támad neki Görögországnak. Azt mondja az idézett lap, hogy Görögország részéről a dac az egyetlen akadály és egyedül Görögország zavarja és veszélyezteti a békét. Kréta csak a török járom alól akar szabadulni és a hellének vállalkoztak arra, hogy e kívánság végrehajtói legyenek. Görögország a zavarosban akar halászni. Ebben azonban az európai nagyhatalmak meg fogják akadályozni, ha nem vonakodnak is attól, hogy Krétának autonómiáját megfontolás tárgyává tegyék, sőt később az unió kérdésével is foglalkozzanak.

Az idézett lap szentpétervári levelezője Oroszország mozgósítási híreiről irván, a Times megjegyzi, hogy Oroszágnak a béke fenntartásához való csatlakozása kétségtelen.

A Morningpost már nem bizik ebben ily föltétlenül és a keleti kérdés megoldásánál a nyugateurópai hatalmakat ellentétbe helyezi Oroszországgal.

Budapest, febr. 16. A Debr. ered. táv. Szalonikiból jelentik: A csapatoknak előnyomulása a görög határ felé folyton tart. — A tengeri haderő is utána van Görögország felé.

Budapest, febr. 19. (A Debr. ered. táv.) Athénből jelentik: Onon orosz követ a csár nevében a görög flotillának haladéktalan visszarendelését sürögösen tanácsolta.

Tizenhat ezer fölkelő Kréta szigetén a görög csapatokkal egyesült. A görög kormány 5000 sapkát és 1500 tisztit egyenruhát küldött a fölkelők részére Plataneába.

Budapest, febr. 19. (A Debr. ered. táv.) Berlinből jelentik: Görög- és Törökország összeütközését az újabb nyugodtabb hírek dacára itteni diplomáciai körökben elkerülhetetlennek tartják. Az a hír, hogy diplomáciai konferenciára bizatnék a jelenlegi zavarok eloszlátása, inkább Görögország ohajtására vezethető vissza, ahhoz azonban még egyetlen európai hatalom sem járult hozzá.

Budapest, febr. 19. (A Debr. ered. táv.) Londonból jelentik: A Reuter-ügynökség a következő kommunikét közli:

Ha Görögország, ismételt megintése dacára, ragaszkodik jelenlegi eljárásához, a hatalmak nem tehetnek egyebet, minthogy erőszakkal fogják arra kényszeríteni, hogy más utra térjen. Ez a lépés akarata ellenére volna a hatalmaknak, amde [Görögország magatartása teremtette meg azt a helyzetet, a mely az európai békét oly komolyan fenyegeti, hogy ez a lépés elkerülhetetlenné válnék.

A mi Kréta pacifikációját illeti, a török kormány nem ellenzi, hogy azt a hatalmaknak engedje át. A kabinetek tekintetben számítanak a hajóparancsnokok tanácsaira. És a mint már eddigéle is észszerűnek bizonyult a sziget főbb pontjainak vegyes megszállása, úgy fog az a továbbiakban is történni.

E felhivatalos izü kijelentéssel szemben azonban az angol közvelemény megmarad azon a nézeten, hogy az egész szigetnek okkupációja néhány matrózasapattal kivétel nélkül. Ehez egész hadsereg kell, hegyi üte-

gekkel, szekerescsapatokkal. Az angol nép rokonszenve Görögország iránt különben folyton fokozódik.

Budapest, febr. 19. (A Debr. ered. táv.) A hatalmak egyetértése — egy előre még — zavartalan. A német császár elére állt a Görögország ellen megindított akciónak, még pedig, mint határozottan állítják, Oroszország teljes hozzájárulásával. Vilmos császár minden áron békét akar és azért haragszik úgy Görögországra, a mely a háboru veszedelmét újból és újból felidéz. Az a rokonsági hőtei lék, a mely Vilmos császárt a görög királyhálzával összefűzi, annál is inkább háttérbe szorult, mert a görög és a német udvarnak egymáshoz való viszonya felette hüvös, mióta Zsófia görög trónörökösne, aki Vilmos császár huga, leghatározottabb kijelentése ellenére, a protestáns hitről az orthodox hitre tért át.

A német császár békés hajlamai nyilatkoznak meg Németország erélyes és határozott fellépésében és nem titok, hogy Vilmos császár személyes közbenjárására birta rá Olaszországot, hogy Kanea tüntető megszállásából ne vonja ki magát és ily módon ne zavarja meg az európai koncertet.

Hogy mit hoz a jövő? Ki merne ma jósolni? — Nemesak a krétai kérdés, hanem a keleti probléma is forduló, döntő ponthoz jutott.

TARKA-ÉLET.

Tavaszi sugarak.

Lapunk barátságos novellistáinak vagy is helyesebben lapunk novellistáinak barátságos kandallóiban még mindig lobog az az enyhe tűz, mely tudvalevőleg derűt, jól eső kellemes érzést szokott a viharos téli éjszakákön terjeszteni s mely rendszerint megaranyozza Kunigunda grófné bánatos arcát is, melyet a grófnő Blaha-szerail-puderrel szokott fehériteni, a gróf urnak pedig az árnyékos sarkból csak az égő szivarja vége látszik... És mégis közeledünk a tavaszhoz...

Féltartóztathatlanul, minden nappal minden óra, minden perc mulásával közelebb közelebb érjük a tavaszt, hiában gyújtott be a veres Thallódy is a szerkesztőség, füstölgős kályhájába s hiában terjed a kandallókból az az enyhe derű, mit elvetemültebb novellistáink, fütetlen szobákban dolgozgatva, pattogós nyelvű tüztündérnek is neveznek?.. Mert itt a tavasz! Csepeg-csorog az eresz szépen kivan kékitve az égi boltozat is...

És már szinte érezzük az ibolyák illatát, miket az utca sarkokon szoktak fiúk, lányok árulgatni, kiknek papájukat nem ütötte le a hajókötel, mamájukat nem sorvasztotta el a nagy mosás, de kik nem testvérei ana megfagyott gyermeknek sem, ki kúnt járt a temető és megfagyott, visszavonhatatlanul és letagadhatatlanul megfagyott a magyar irodalom nagy dicsőségére...

És olyan napsugarak borítják be a női orcákat a reczés fátolon keresztül is, melynél csak a Halmi Margitka haja aranyosabb és a Sugár Aranka, az új primadonnának, szeme melegebb... Hogy prózában önkénytelenül is restel beszélni az ember, mindig csak a rimre szalad a szája, mint a kék szemű Kovácsi Kálmánnak, kitől a kaszinó rokkant harcosai más egyebet nem irigyelnek, mint azokat a megénekelt hajnali alkalmokat, melyek dr. Benedek János kedves kollegánk beismerése szerint is a legedesebbek.

És oivad a hó is, a csuszós járdákat legalább lehet bizgatni a rendőrséget s a szomjas, téli álmából ébredező, föld möhön-

nyeli be a fűszeres tavaszi nedvességet, mint a Kemény János kis-Pipájában a különféle uri és jogász és vadász asztaltársaságok azt a kitűnő udvari sört, melyből Gambrius király, ha ihatott volna, biztosan tovább élt volna százesztendővel s e pompás korona sörért szivesen lemondott volna koronájáról is, mert hogy Kemény Jánosnál mindig friss a csapolás...

Szóval tavaszodik, az aranyos napsugarak csakugy tánczolnak a Boros testvérek fényes kirakataiban, ugyhogy mi is abban a boldog helyzetben lehetünk, hogy ennek alapján kijelenthetjük a következőket: hogy ennél az aranyos sugárnál csak a kedves Halmi Margitka haja aranyosabb és a Szende Annuska szeme melegebb, hogy továbbá lapunk előfizetési ára egész évre csekély tíz forint, kérem csak a papirosá pakolni megér annyit, és hogy nemsokára kifakadnak az ibolyák, hogy holnap lesz este a jogász és tisztviselő kör tündérfényű jelmez estélye, hogy továbbá a bikur cholim ama bizonyos halestélyén nem a a macsesz Iszroel, hanem a mecsesz Iszroel-ről énekeltek a derék kántorok, kik egyelőre lapunk politikai rovatának a körül tekintő vezetőjével együtt tartózkodó állást foglaltak el a krétai kérdéssel szemben, mely ágyuk füstjével akarja bepiszkitani ezt a szép tavaszt, melyről — azt hiszem — prózában ennyi egyelőre teljesen elég, mint a Kola János szeretett képviselőnk beszédeiből hat esztendőnként egy-egy mutató? Vagy talán nincs igazam kedves uraim és kisasszonyaim?

Paulus.

Színház.

Magdolna.

— B. Békésy Rózsa urnő vendégfellépte —

Baloghné, Békésy Rózsa urnő, a debreczeni színpadnak néhány év előtt első rangu művésznője most kétszer egymás után lépett föl ismét, több mint 7 évi szünet után a világot jelentő deszkákra. Először a hírlapírók estélyén a Czigányban mint Rózi most pedig Rakossi Jenő idegrázó drámájában a Magdolnában.

Mindkét föllépés valóban kedves ajándék volt az ihletett művésznőtől; különösen fellelhetően lesz Magdolnája, az a hatalmas nagyjértékű alakítás, mely lelkök mélyeig hatotta meg a jelenvoltagekat.

Nem szükséges e lapnak olvasó közönsége előtt ismételní Rakossi u. n. paraszttragédiájának meséjét, csak mindössze annyit kell megjegyezni, hogy a színi hatások fokozásában mesteri kéznek nevezhetjük a Rákosiét s ezek sulya alatt észre sem veszi a nező, hogy az egész darab balsorsból, végzetből van összehalmozva, akar egy görög tragédia s egymásba surlódó a maguk egészében hihetetlen véletlenségéből, melyeket a tragédia bonyolított s megoldása gyanánt csak a pillanat benyomása alatt hajlandó valaki elfogadni. Ha ehhez még hozzá vesszük azt a fénysugar nélküli sötétiséget, azt a vigasztalan pesszimizmust, az ember ama frideg helyzetét, mely Rákosinak ezt a dacabját valóban kietlenné teszi: akkor nem csodálkozhatunk azon hogy egyszeri látása, hallása megráz, de másodsor megnézni nem igen óhajtjuk.

Hanem Magdolna alakja egy igazi művésznő kezében halás anyag, melylyel egyszerre tud az alakító vonzani és taszítani, gyönyörködtetni és megborzasztani, szánalmat kelteni és... nem, nem, utálatot nem képes ébresztetni, mert oly igen szerencsetlen, csak kétségbeesést, hogy hova sülyedhet a legjobb ember, aki a balsors játéklabdájává lett s

akit a legkérelhetlenebb praedeszináció a bűn zsákmányául szánt. A Magdolna alakja, mint Madách mondja, valóban sárból nap-sugárból van összegyurva.

És a vendégművész az érzelmek és indulatok e skáláját, az emberi jellem e végleteit oly igaz művészettel tette valóvá és valószínűvé, hogy a közönség elragadtatása hol oly néma csöndben visszafojtott lélekzettel leskelődő várakozásban, hol oly taps viharban nyilvánult, aminek ritkán vagyunk tanúi a debreczeni színházban, melyben pedig az idén nem egy igazi magaslaton álló estét élveztünk végig: igazán veszített, aki B. B. é. k. é. s. y. R. urnó Magdolnáját meg nem nézte, de vesztes a színművészet is, melynek ily ihletett erő mondott — úgy látszik — végbucsut, hogy csak olykor-olykor, ünnepnapokon gyönyörködtesen minket,

Egy oly alakításban, mely minden ízében sikerültnek mondható, alig lehet a részletekben különbséget tenni, de a szerep természetéből is önként következik, hogy a 4-ik és 5-ik felvonásban nyújtott a legnagyobb, legmegindítóbbat, mint elzúllott koldus asszony, mint majdnem saját leányát vásárra dobó démon és mint a bosszu furaja. Annyi realitás, annyi erő, annyi igazság volt alakításának e részében, amennyit ritkán találunk együtt s amennyi elemi erővel hat.

De el kell ismernünk, hogy az összes szereplők igyekeztek hozzá méltók lenni s a Komjáthy társulata ismét egyikét szolgáltatva azoknak az összevágó, kerekded előadásoknak, melyek még kevesebb művészettel is, mint a menyinyinek ez alkalommal tanúi voltunk, a közönség meglepedését szokták kivívni.

Kiss Irén szakácsnéja újra kabinetalak volt, Bende k. annyi visszatartó vonással ruházta föl szerepét, a mennyinél többet már a szerző sem kívánhatott, Vidor igen jól játszott, Szilágyi Vilmos kitűnő volt, mint mindig. Barthá, Némethy Jolán, Szabó Irma, Rubos, Csereenyi, Püspök, Olasziné kisebb szerepekben kellőleg egészítették ki az ensemblét.

Volt is taps, kihívás bőven természetes, hogy ezek nagyobbára a vendégművésznőt illették, ki ezuttal ismét a jótékony szolgálatában állt, mert az előadás jövedelmének egy része egy nyomorban sialódó uri család felszámolására van szánva.

A közönség egészen megtöltötte a színházat, csupán az alsó és középpáholyok egy része volt üres. A vendégművésznőt egy szép virágállvánnyal lepték meg tisztelői.

Mi pedig — bizonyára a jelenvoltak egyhangú helyeslése mellett — köszönetünket fejezzük ki neki azért az igazán művészi élvezetért, melyet a debreczeni közönségnek a hozzá méltó ensemblében nyújtott.

a. a.

A Komjáthy pár elszerződése. Fel vagyunk hatalmazva annak kifejtésére, hogy a budapesti lapok ama híre, mintha a Komjáthy pár aláírta volna a Magyar Színháznak a szerződést, nélkülöz minden alapot. Igaz ugyan hogy a Magyar Színház igazgatósága elküldötte a Komjáthy párnak 5000 frt évi fizetéssel szerződési ajánlatát, de azt Komjáthy János azonnal visszaküldötte, mivel már csak azért sem fogadhatta el, mert kötve van a debreczeni színházhoz s tagjait a jövő évre szerződtette is már. — A budapesti lapokban azon hir bizonyára a Magyar Színház célzatos híresztelése folytán került bele.

Ujházy Ede vendég szereplése. Ujházy Edét a nemzeti színház kitűnő művészt, a magyar színpad büszkeségét, a jövő hétre Komjáthy igazgató néhány esti vendég szereplésre nyerte meg. — Tegnap este táviratban értesítette a művészt arról hogy a jövő hét bármelyik napján jöhet le s kérte, hogy nevezze meg a darabokat melyek

ben vendég szerepelni óhajt. Igen élvezetes és művészi előadásokra lesz tehát kilátásunk a jövő héten, a melyekre felhívni a közönség figyelmét, már ez alkalommal sem mulasztjuk el. Ujházy vendég szereplése valószínűleg három-négy estére terjed.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest febr. 19.

A képviselőház mai ülésén folytatták a földmívelési tárca költségvetésének tárgyalását.

Szilágyi Dezső elnök az ülést megnyitván, több apróbb bejelentést tett, mely után a napirend következett.

Károlyi Sándor gr. volt az első felszólaló, ki beszédében azt fejtegette, hogy a munkáskérdést humanizmussal kell megoldani. Az alföldi mizériákat — szerinte — úgy lehet megszüntetni, ha ott, a hol sok a munkás, elszéleztik, nem kell mindjárt hitbizományokat bontani. Érdekes fejtegetéseit nagy figyelemmel hallgatta az egész ház.

Ezután Károlyi Sándor arra tér át, hogy Rosenberg Gyula minapi beszédében a kiviteli prémiumot sürgette, a miből kiérzik a börze-spekuláció.

Rosenberg (közbeszól): Vagyok olyan jó gazda mint bárki. (Derűtség a baloldalon.)

Károlyi: Én nem vonom kétségbe. — Beszédje végén kijelenti, hogy a költségvetést nem fogadja el.

Molnár azt állítja hogy Tisza K. egyszer kijelentete, hogy a z m i n d e g y a k á r k i é a f ö l d. — c s a k a z a d ó t f i z e s s e b e. (Nagy zaj jobbról.)

De Molnár apátnak erre a kirohulására már megszólalt az öreg ágyu is és általános mozgás és zaj közepette jelentette ki Tisza Kálmán, hogy ez **alaptalan rágalom.**

Molnár apátot alig hagyták ezután szóhoz jutni, de mégis a nagy zajban annyit felelt Tiszának, hogy meglehet tévedett de hogy a tuloldalon (a jobboldalra mutatva) mondták ezt, azt Zichy Jenő is bizonyítja.

Ülés végén Tisza István beszélt, a ki a néppárti nemzetiségi izgatásokat h a z a r u l á s n a k m o n d j a. Ideje már annak hogy ezeket abba hagyják. Rosenberget védi ezután Károlyi gyanúsítása ellen, — majd a miniszterrel szemben sajnálja, hogy e premium kérdésével oly k u r t á n b á n t e k e l.

Ülés vége délután 2 órakor.

Kossuth Ferencz interpellációja.

Budapest, febr. 19. (A Debr. ered. táv.)

Holnap interpellációk napja lévén az interpellációs könyvbe Kossuth Ferencz neve van bejegyezve, ki a kréai háboru ügyében fog a miniszterelnökhöz interpellálni. Hogy Bánffy azonnal felele Kossuthnak az csak a mai minisztertanácsban fog eldőlni.

Ujdonságok.

Bod Péter örökének megújítása.

Városunk minden szépért jóart lekesedő és áldozni kész közönségének jó szívéhez kívánunk epellalni e néhány sorban. A bércezes Erdély egyik legrejtettebb zugában az erdélyi Hegyalján, Magyar-Igenben van az egyetlen református templom, a mely már egyenesen ilyenek ké s z ü l t é s a legszebb leg b e c s e s e b műemlékeink közé tartozik. A halhatatlan emlékü Bod Péter az ökor pásztorból magát százada legjelentékenyebb emberévé felküzdött literátor és lelkipásztor építette B e t h l e n Kata grófnő segítségével olasz mesterek által, remek olasz renaissance stylban. Majdnem háromszáz esztendőn át ez volt a magyar református egyháznak a legszebb, mondhatni e g y e t l e n stilszerű temploma. De az idő vasfoga ezt is megviselte s ma már nagyon romlásnak indult. Maga az egyházközség képtelen templomát kijavíttatni. Haj! mert a változó idővel a viszonyok is nagyon megváltoztak Igenben. A fejedelmi jöltevéőknek már csak kegyeletes emléke él. Magát a várost ezer csapás érte. Az 1848-iki oláh lázadók alig néhány család kivételével egy szálíg lemészárolták, a város szin magyar és tiszta kálvinista lakosságát. Ezt a mézárást maig sem heverte ki a lakosság. És mégis, éppen a mult esztendőben újra óriási veszteség érte. Szöllőjét, a hol Erdély leghirebb bora termelt, megette a philoxera. Így a különben is szegény nép teljesen kereset nélkül maradt s rendes egyházi terheinek a viselésére is képtelen.

A templom állapota azonban annyira rosszra fordult, hogy gyökeres megújítását, ha csak ezt az egyetlen renaissance templomunkat a teljes megsemmisülés veszedelmének kitenni nem akarjuk, tovább halasztani nem lehet. Belátta ennek szükségét az egyházközség apostoli lelkü ifju lelkipásztora, s miután az országos műemlékeket fentartó bizottságnál hiában zörgetett segítségért — annak csak a különben is dúsgazdag r. k. székes egyházak számára van pénze — elhatározta, hogy a leg-gazdagabb kincstárnak, a nemzeti multért és dicsőségért lelkesedni tudó honfiak szívének ajtaján zörget és nem sajnálva erejét és idejét, megkeresi a jelentősebb magyar és főleg református városokat, hogy a protestantizmus őseréjét képező adakozási készségét kérje az az ő gondozása alatt álló nemzeti közkincsnek a megmentésére, a megújítására.

Ily czélból érkezett városunkba is tiszteletes B a r t ó k Dénes magyar-igeni ev. ref lelkipásztor ur, hogy házanként megkeresse a jószívű embereket

Minthogy itt most nem egyszerű templom javításról, vagy építésről, — ami magában is méltó minden jó ember pártolására, — hanem egy n e m z e t i k ö z k i n c s e t k é p e z ő műremek megmentéséről s ezzel együtt a magyarság egyik veszni indult végvárának az oláhság tengere ellenében való megmentéséről van szó: a legmelegebb szeretettel ajánljuk ez ügyet és annak apostolatát városunk minden rendű és rangu lakosának jótékony szeretetébe.

* **Csanak József kitüntetése.** A kereskedelemügyi miniszter a magyar áruforgalmi statisztika állandó mérték megállapító bizottságának tagjait most nevezte ki s mint örömmel közölhetjük, ezen tagok közé városunk

köztisztelt agg kereskedőjét Csának Józsefet is kiuevezte, mint azt a hivatalos lap tegnapi számában olvassuk.

Tóth István temetése.

Ma d. e. 10

órákor volt a Tóth István volt gyantai ev. ref. lelkész s a debreczeni közönség egykori szeretett káplánjának temetése óriási részvét mellett. A tavasz érzésre hangoló februári napmosolygás éles ellentétben állt a gyászszal, mely a szívekben ült. A tágas udvar és az 823 sz. ház környékén az egész Péterfia zsufolásig megtelt a résztvevő közönséggel. Ott láttuk Kis Aron püspököt, gr. Dégenfeld József főgondnokot, a lelkesíti kartóbb tagját, a főiskola tanári karát majdnem teljes számban, a rendőrkapitányságok tagjait, Jó István középisk. felügyelőt, az elhunyt atyjának tanítványait, továbbá az elhunyt barátait, a kik között ott volt a környéknek majdnem minden fiatal lelkésze, stb. — A gyászszertartást a főisk. kántus éneke kezdte, mely után Dicső József lelkészünk mondott remek beszédet, elbucszatván meg a tőrt ősz atyjától, testvéreitől, barátaitól, az egyházaktól, amelyeknek kebelében szeretettől környezve működött. A mély hatást keltett gyönyörű beszéd után imát mondott Dicsőfi, melyre a kántus éneke következett s megindult hőmpölyögve a gyászmenet a Kossuth utcai temető felé. A négyes fekete ló vonta gyász-kocsit előt a koszorukat vitte egy kétfogatu kocsit, míg utánna az elhunyt ifjú barátai s a testvére Tóth Sándor haladtak, — kiknek nyomában a gyászoló család tagjai: az ősz atya, nővér és nagynéne követték kocsikon a koporsót. A sírnál az elhunyt kedves barátja, Kis Ferenccs földesi lelkész bucsózott el tőle utóijára... Legyenek: könnyű a föld, lebegjen sírja felett az ének áldása s a jó barátok örök szeretete...

* **A jogász és tisztviselői kör jelmez estélye.** Mese, mese a tündérország kertjéről, a hol minden virág egy-egy pompa-szép leány, asszony lesz, ilyennek ígérkezik a jogász és tisztviselői kör jelmez estélye. A szakavatott rendezőség, a város minden előkelősége buzgólkodik a páratlan est sikere érdekében. A fényes tündéres kiállítású jelmezestély iránt nemcsak a vármegyében, de a vidéken is nagy az érdeklődés, mert hisz ez előkelő szép leányok és urak ragyogós jelmezeikben valami festői látványt fognak nyújtani, milyent nem lehet összehozni egy színpadon sem. A jelmez ünnepély kilencz órákor fogja kezdetét venni és felvonulás féltiz órákor lesz megtartva, mely körülményt ajánjuk a késedelmes vendégek figyelmébe, hogy ha ezuttal is megkésnek a csoda szép látványosságot nem élvezhetik, sőt a rendezőség fogadtatására sem igen számíthatnak, mert hisz a felvonulásnál már a rendező urak is le lesznek foglalva. Szóval ha maskor késedelmesek vagyunk is, e pompás tündér estén a magunk érdekében sem legyünk azok, mert az ilyen élvezet nem a sablonos mindennapi.

* **A debreczeni kir. törvényszék új orvosa.** Erdély Sándor igazságügyminiszter a debreczeni kir. törvényszék területén felmerülő törvényszéki orvosi teendők rendes ellátásával Izsó János dr. zalaegerszegi gyakorló orvost bizta meg.

* **A városi dalegylet dalestélye.** Igen sikerültnek és látogatottnak ígérkezik a városi dalegylet f. hó 25-én tartandó dalestélye melyre a következő meghívót küldötték szét: Meghívó a debreczeni Dalegylet által 1897. február 25-én, csütörtökön Hitess Lajos díszkarnagy vezetésével és Rác Károly zenekara közreműködésével az „Arany Bika” dísztermében tartandó zártkörű Dal- és zeneestélyre. Műsor: Falu végén kurta kocsmá Wusching K.-től Csendes éj Ottó-tól. Vineta

Abt.-tól. A virágnak megiltani Hitess-től, Kossuth-dal Gaál-tól. Belépti-díj személyenként 1 forint. — Családjegy 3 személyre 2 frt. Kezdeté este 8 órákor. Egyleti alapító- és pártoló-tagok szabad-jegyeiknek felmutatása mellett a pénztárnál belépti-jegyet nyerne. Belépti-jegy nélkül a terembe senki sem bocsáttatik. A szabad-jegy 3 személyre érvényes a család többi tagja a belépti-díj felét, vagyis 50 krt fizet. Alapító- vagy pártoló-tagsági aláírást a pénztár a dalestélyen elfogad. Az elnökség. Felkértek a nagyérdemű közönség hogy az előadandó karokat csendben meghallgatni sziveskedjék. A meghívók kívánatra előmutatandók.

* **Az egyházi pénztár átadása.** A ref. egyház pénztárainak átadása, mely hélfőn vette kezdetét, tegnap későn este ért véget. Az átadásnál két szakaszra oszolva működött a küldöttség az egyiknél Szinay Gyula gazdasági elnök a másiknál Szilágyi Bálint presbyter vezete a farsztó munkálatot, a mely a legapróbb részletekre kiterjeszkedve alapos meggyőződést nyújtott a pénztár kifogástalan, előismerésre méltó kezelése felől. A küldöttség konstataulta hogy a több mint egy millió forint költöttsége az utolsó krajczárig teljesen rendben levő adós levelekkel szabály szerűen van fedezve. Az eljárás befejeztével Hód y Bela helyettes és Jene y József volt pénztárnoktól s a volt ellenőrtől Csobán József pénztárnok és Szücs Elek ellenőr az értékeket, s a pénztári készletet átvették Csobán József volt ellenőr most pénztárnok az eddig is nálla volt kassza kulcsokat tartotta meg. Szücs Elek ellenőr viszont a Hód y Bélánál volt kulcsokat vette át. A vizsgálat kiterjesztetett az adó pénztárra is. Ez a pénztár is teljesen rendben találtatott.

* **Vizsavont sajtóper.** A »Zion« debreczeni betegsegélyző egyesület ellen e hó 4-én a »D. E.«-ben »Szédeigés a jótékonyssággal« cz. alatt egy cikk jelent meg. A »Zion« elnöke Weisz Sándor a cikkben foglalt sértésért sajtóper indított a »D. E.«, illetve a cikk szerzője ellen. A vizsgálatot már az ügyben Harsányi Gusztáv sajtóügyi vizsgálóbíró megkezdte s napok kérdése volt annak befejezése, mikor cikk szerzője az egyesület egy nyilatkozatban megkövette. Ennek folytán aztán Weisz Sándor elnök ma a sajtóügyi feljelentést visszavonta s így a sajtóper megszünt.

* **A debreczeni nyomdász egyesület huszonöt éves jubileuma.** A Magyarországi könyvnyomdász és betűöntők egyesületének debreczeni kerülete folyó hó 14-én Hoffmann Sándor, lapunk egyik kiadójanak, elnökelete alatt fontos határozatot hozott. Elhatározta nevezetesen hogy mivel ez évben tölti be fennállásának 25 éves évfordulóját, azt ünnepélyessé fogja tenni. Indítványt adott be ezért a Budapesten tartandó közgyűléshez, hogy tekintettel ezen körülményre a folyó évben összehívandó országos nyomdász-kongresszus Debreczenbe hívassék össze és itt tartassék meg. Átiratot küldött továbbá az összes vidéki kerületekhez, hogy a debreczeni egyesület fennállásának negyedszázados évfordulójának ünnepségére abban az esetben is, ha esetleg országos kongresszus nem hívatnék össze: sok nagyfontosságú egyleti ügyek megvitatása és kerületi autonómiai érdekek megvédése céljából Debreczenben tartandó vidéki kongresszusra legalább egy képviselőt küldjön. Mindenesetre kíváncsian várjuk, miként fog dönteni a nyomdász közgyűlés a kongresszus

helyére nézve s mi is nagyfontosságúnak tartjuk azt az ünnepélyt, melyet a debreczeni nyomdász egyesület választmányja már nagyban készít elő.

* **Pályázat mérnöki állásra.** E hó 28-án jár le a pályázat S t a h l Géza főmérnöké történt kinevezésével megüresedett mérnöki állásra. Mint értesülünk idáig 7-en adták be pályázati kérvényüket ez állásra.

* **A városi dalegylet közgyűlése.** A debreczeni Dalegylet február hó 28-án vasárnap délután 3 órákor tartja meg a városháza nagyteremben évi rendes közgyűlést melynek tárgyai a következők: Evi jelentés Számvizsgálók jelentése. Költség előirányzat 1897-re. Indítványok. Tisztújítás.

* **Uj keringő.** D ó c z y József a »Kunrczvilág« operette egyik szerzője a holnapi jogász és tisztviselői kör jelmezestélyére a keringőt szerzett melynek czime »Oh légy enyim...« A dallamos keringőt a Magyaritestvérek zenekara fogja az estélyen eljátszani.

* **Egy fiatal asszony öngyilkossága.** Egy fiatal 19 éves asszony vetett ismét véget életének. Nem tudta elviselni élettarsa hűtlenségét. — Sem mint tanuja legyen annak, mint csalja meg férje, inkább a halált választotta. Ez az öngyilkossá lett fiatal asszonyt B ö k ö n y i Jozsefné sz. Kóródi Esztert nemrég, körülbelül hét hóval ezelőtt vezette oltárhoz B ö k ö n y i József szivar-gyári munkás a még akkor 18 éves szép fiatal leányt. Bökönyi mielőtt megesküdött Kóródi Eszterrel, egy fiatal asszonnyal élt vad házasságban. Az asszonnyal összeveszt és Kóródi Eszternek kezdett udvarolni. Három hó múlva meg is esküdött a szép parasztleánnyal. Hazséletük eleintén a legboldogabb volt; nem zavarta azt meg semmi, senki — Mintegy két hóval ezelőtt megváltozott minden. Naponkint perlekedés ütötte fel tanyáját az eddig békes hajlemban. Az asszony türt, nem tudta ugyan mire vélni férje hirtelen átváltozását. A perlekedés az asszony minden gyöngédsége daczára sem szünt meg s Bökönyi három héttel ezelőtt elhagyta nejét s visszatért az asszonyhoz, kivel esküvéje előtt vadházasságban élt. Kóródi Eszter csak ekör jött rá, hogy az, ki családi boldogságát feldulta, az egyenlenség fulánkját dobta közjük nem más — mint férjének szeretője. Nem panaszkodott, nem bántotta sem férjét sem azt, ki boldogságát tönkre tette. A faldalmak azonban erősebbek lettek, úgy, hogy a fiatal asszony egy gyógyszerrel taált csak kinjának enyhítésére: a halált. A mult héten, kedden a már előre elkészített gyufát beázatta s reggel 8 óra után, midőn hozzátartozói Magos utca 102 sz. alatti lakasukról eltávoztak s magára hagyták, a nagymennyiségű oldatot megitta. A mérég hatott a botdogtalan fiatal asszony egy heti kínlás után kiszenvedett. A rendőrség kiszállította a kózkórházba, — hol még tegnap délután felbonczolták.

* **A debreczeni második sertésvágó társulat saját pénztára javára 1897. évi febr. hó 20-án a »Koroná« termében zártkörű tánczvigalmat rendez.** Belépti díj személyenként 1 frt. — Kezdeté este 8 órákor. Felülízetések a jótékony cél iránti tekintetből köszönettel vétetnek s hirlapilag nyugtáztatnak. Zenesz: Kiss Béla zenekara.

* **Iskolás fiúk harcza.** Ma délelőtt az utcán, mikor az iskolából hazafelé mentek, a homokutcán egy Varga János nevű II. elemi osztályos gyerek összeveszett Seres János IV. oszt. tanulóval, minek során anynyira ment a két kis kakas izgatottsága, főleg akörnyező gyerekek beszéde folytán, hogy Varga János urfi kivette zsebkését s úgy a keze fejébe vágta, hogy majdnem egész tenyerén keresztül ment, mire a többiek természetesen elszaladtak. Ajánljuk a tanítója figyelmébe az ifjút.

* **Egy régi udvarház.** Annak a regénynek, amelyre e három szó után mindenki gondol, még az is benne van a czímében: »utolsó gazdája« Megérdemlené ugyan az a bizonyos épület, hogy mostani gazdája utolsó

legyen; de most egyelőre magáról a házról van szó, hagyjunk tehát békét gazdájának, hiszen ugyanis rovason van máskor eleget. A ház nem más, mint az, mely sz. kir. Debreczen városában 1. sorszám alatt van bevezetve s jelenleg még városház nevet visel. A multkoriban az esett meg ezzel az épülettel, hogy egy öreg anyóka ott halt meg az udvarán s a rendőrkapitányság — mely ugyanazon az udvaron van valamint a hajdu sereg egyáltalán nem tudott róla semmit. Most is, ha bemegy az ember arra az elzárt udvarra, azt hiszi, hogy a basahalmán kívül van, valami régi csárda roskadozó romjai azok az üveges folyosók, sárga falak stb. Nem jár azon az udvaron egy lélek sem, nem gondol annak rendjével senki sem. Bizonyos érdemes volna már erre a dolgra egy kissé gondolni. Annyira botrányos, hogy tegnap még a városi tanács egy tagjának is feltűnt s úgy nevezte el, hogy elpusztult földesurikuria. Kíváncsik vagyunk, meddig marad az?

Nemzeti hagyomány a zsidóban és az oláhban.

Irta: Dr. Kardos Albert.

Debreczen, február 19.

A »Magyar Nyelvőr« folyó havi füzetéből vesszük át kitűnő és tudós dolgozó társunknak, dr. Kardos Albertnek ezen érdekes kis cikkét, melyben kiváló munkatársunk oly szellemesen kelt a »zsidó« és »oláh« elnevezések védelmére. Irja pedig a tudós cikkíró a következőket:

Nem akarok felekezeti kérdéseket feszegetni, annál kevésbé nemzetiségi politikát üzni — a kaucaziótlan Nyelvőrben ez tilos is, de azért ismétlem a cikkekészke címét és ki mondom, hogy erős és régi magyar nemzeti hagyomány van a zsidóban és oláhban.

Csak a szókra, mint olyanokra gondolok, melyek a magyar nyelvnek tisztességes és törvényes szülöttei, melyeket a magyar nyelv génusza, már akármilyen porból és agyagból — a maga képére formált. S mégis e becsület, ha nem is nagyon kedvelt, de századok óta országszerte ismert magzatokól akarja megfosztani a magyar nyelvet a tudákos és az alszemérem, a midőn ilyen kakukfiakat akar helyettük becsempészni, mirő az izraelita és román.

Igazán csak a tudákosnak és az alszeméremnek juthatott eszébe a magyar nyelvet legszentebb jogában korlátozni, a magyar nyelvnek szókincsét e két jellemző szoval, a zsidóval és oláhhval megfogyasztani.

Mert csak tudákoság hirdethette azt, hogy a zsidó és az oláh nem jól fedik a kifejezendő fogalmakat, szükség őket fölcserélni a megfelelőbb izraelita és román szókkal. — Ezt a hivatalostudákosok valótlanul, míg másrészt a kiválasztott népnek és az állítólagos római utódoknak derogált a zsidó és oláh nevezet s azt hitték, mindjárt többet érnek, ország-világ előtt nagyobb lesz a tekintélyök, ha a szokatlanabbul hangzó izraelita és román névvel illetik magukat?

De a magyar nyelv nem igazodhatik a hivatalos tudákosok szerint és jogaiól nem engedhet éretlen alszégyen miatt. Azért aki szíven viseli a magyar nyelvet, a magyar irodalom és magyar sajtó gyakorlattal szövetkezze a pusztulással fenyegetett két szó védelmére, a magyar nyelv jogainak csorbítatlan megővéására.

Legyen számkivetve a magyar irodalomból és a sajtóból az izraelita szó: még ha a közoktatási miniszter szigorubbant reá parancsolna az iskolákra a tanulóknak izraeliták utóvaló megbélyegzését, legyen számkivetve a román szó is, még ha oly nagy tudós és lelkes magyar jár is elől a rossz példával mint Jancsó Benedek, midőn Román nemzetiségi törekvéseknek nevezi. A melyek zsidó vagy

oláh pedig akármiféle felekezeti vagy nemzeti alérzéstől áhítók az izraelita vagy román névre, csak azt árulja el, hogy a magyar nem akar, zsidó vagy oláh pedig szégyel lenni. — Hiába szégyellik, mert azon már nem lehet segíteni. — Hiszen csak nem reménylik — hogy a magyar nyelv feledésnek eresztje a nekik nem tetsző két szót, csak nem reménylik, hogy a magyar példabeszédben Szent Pál majd a románokat hagyja ott a zsidók helyett s talán abban sem reménykednek, hogy a magyar népdalban ezentul nem zsidó, zsidó rongyos zsidó, hanem izraelita, czipra izraelita fogja árulni a halvány orczára való pirósítót?...

Mikor még nyíltak a rózsák.

Szép leány volt. — Viritó rózsaszálnál szebb volt az arca, szeméből a menny tiszta derűje sugárzott elő. Szép leány volt, szegény, artatlan, boldog — mikor elmentem.

Mikor visszatértem, elmentem hozzá ki a temetőbe, megkérdeztem hegy fáj-e még a szégyen, a gyalázat, a bukás. Nem felelt rá semmit, néma volt. Néma és hideg. Fehér arcán nem volt már élet, halvány ajkán a sárga fergek susogták: »szeretsz?« — »szerelek.« Mikor még nyíltak a rózsák!

Ifjú ember volt; telve remények, egy czéllal a szemei előtt, melyért érdemes odaadni az életet — egy képpel a szívében melyért lehet mondani az örökkévalóságról is. Küzdött, remélt — aztán közbeszólt a fatum ledobta a sorskerék az utra, összetörve, megsemmisítve, szétfoszlott reménnyel, elvesztett álomképpel.

Aztán talán egy lövéssel roncsolta szét az agyát, talán másutt kerestett vigasztalást.

Mikor még nyíltak a rózsák! S minden elmúlik eltűnik a nagy kaleidoszkópban a mit életnek nevezünk: a mi olyan kellemes változást uyujt a szemnek, messziről, a miből úgy kilehet érezni közelről a szuró üvegdarabokat.

Forogj, forogj, sorskerék — nap nap után, míg eljön a nagy éj, hol megszűnik az erény és a bűn — kapzsiság és haszonlesés — szerelem és gyűlölet — hol elhalványulnak a szűzes arcok és a festett ajkak.

Mikor még nyíltak a rózsák! Este van. Lenyű odott a nap — kinn a fagyos szél hópelyheket szór és zörgeti az ablakokat — A kályha is kialudt, — sötétség és magány. — Csak az óra ketyeg lassan, egykedvűen. S én tenyerembe hajtva fejem, elgondolkozom — eszembe jutnak az ifjúkor arany álmai, a boldog percek, az örök tavasz — aztán minden eltűnik, fájó emlék marad a nyomába, egy-egy gödör, — melybe roményt és boldogságot temetünk.

S a sírhalmok egyre közelednek, mind jobban-jobban — majd csak elér hozzám is — akkor aztán váge lesz örömmnek, fájdalomnak.

— Mikor még nyíltak a rózsák!

Alfred Ane.

KÖZGAZDASÁG.

Sertésvásár.

febr. 18.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kilogramm felüli sulyban) 51—52 — krajczárig, közép (páronkint 220—260 kilogramm sulyban) 50—51 krajczárig. Könnyű (páronkint 220 kilogramm terjedő sulyban) 40—50 krajc árig.

Sertéslétszám: 1897. évi február 16-ik napján volt készlet 7484 darab, 1897 február

hónap 17-én felhajtott 404 drb, 1897 február hónap 17-ik napján elszállított 501 drb, 1897 február hónap 18-ik napjára maradt készletben 7387 drb. — A hizott sertés üzlet-irányzata élénk.

Budapesti konzum-sertésvásár. A ferenczvárosi petroleum-rakodónál levő székes-fővárosi konzum sertésvásár jelentése február 16-áról: Erkezett: 318 dr. Elszállított budapesti fogyasztásra 433 drb, vidékre 34 drb, elszállítatlan maradt 50 drb. — Napikárak: 250—280 kgr. sulyban 51—52 kr. 300—380 kgr. sulyban 47—49 kr. malacok — kr. különfélék 120—180 kgr. sulyban 48—50 és 1/2 kr.

Budapesti gabonatözsde

febr. 18.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Bursa	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	76	—	80	—
»	77	7.65	7.80	81
»	78	7.90	8.00	82
Tiszavideki ó	79	—	—	—
»	76	8.00	8.05	80
»	78	8.10	8.15	81
Pestvidéki ó	79	—	—	—
»	76	7.90	8.05	—
»	77	8.15	8.10	80
Fehérmegyei ó	78	—	—	—
»	79	8.10	8.20	82
»	76	8.20	3.25	—
Bácskai ó	77	—	7.95	80
»	78	7.85	8.05	81
»	79	8.00	8.10	82
Észak magy	76	—	—	—
»	77	—	—	80
»	78	—	—	81

	Min. hekt.-ben	Ar	kilógramm
Rozs elsőrendű	uj	70—72	6.45
» másodrendű	uj	—	6.35
Árpa takarmánynak	uj	60—62	4.30
» égetni való	uj	62—64	5.40
» sertőzdei	uj	64—66	6.50
Zab	uj	39—41	5.90
Tengeri búcsái	uj	—	3.55
» más nemű	uj	—	3.20
Repce búcsái	uj	—	3.40

CSARNOK

Egy detektív regénye.

— Ottolengui Rodrigótól —

— A Debreczen saját fordítása. —

(Folytatás.)

— Bob, hallod? Itt nagy lopás történt, mondta végül rekedt hangon utitársának.

A Bob arca egészen bevolt szappanosva s mielőtt felelhetett, azt előbb lekelltet törlni.

— És azután? kérdezte Bob zavar-talan lelkinyugalommal, miután megtörülte arcát.

— De — de — hisz látod a vonatvezető engem is ki akar kutatni.

— Természetesen. De mitől félsz? Hisz talán nem vagy a tolvaj?

— Nem — de mégis —

— Itt nincs semmi de mégis! Ha ártatlan vagy, csak hadd kutassanak ki. És ekkor kaczaga fordult a tükörbe, nagy gondal köztöztetve a nyakkendőjét. A barátja pedig oly különösen tekintett reá, mit csak Barnes értett, hogy ez a Bob ugyanaz lehet, aki azt az érdekes fogadást felajánlotta s a kit a barátja már is gyanuba vett.

— Vonatvezető ur, felelt végre, a magam viseletem talán gyanus ön előtt, de nem tudom megmagyarázni, hanem szívesen megengedem, hogy átkutasson, sőt most már kívánom, hogy minél alaposabban. Itt van a névjegyem, Randolph Arthur vagyok, a Randolph C. O. és fia bankárceztől és ez az ur itt a barátom Leroy Mitchel Róbert: kezeskedem érte is.

A Mitchel névre meglepetve figyelt.

Barnes, mert ez ugyanez a név volt, melyet a meglopott hölgy megnevezett.

— Köszönöm Arthur, — vágott közbe Mitchel, helyt állok én magamért,

A vonatvezető habozott egy percig aztán Mitchelhez fordult.

— Nagyon sajnálom, de én csak kötelességem teljesitem, engedje uram, hogy átkutathassam.

— Kedves uram, teljesen méltánylom elárását s épen nem haragszom személyére, hanem azért a leghatározottabban megtiltom hogy hozzám nyuljon.

— Ön vonakodik? kiáltották valamennyien, nehéz lett volna megmondani, hogy ki volt közülök a legjobbban meglepetve. Randolph elsápadt s oda rogyott a falhoz, mi, Barnes izgatottan tekintett fel.

Ez színie egy félbeismerés, mondta, mert hisz a többi utas mind megengedte, hogy átkutassuk.

A Mitchel válassza most még meglepőbb volt, mint előbb mikor ellenszegült.

— Az változtat a dolgon, felelte. Ha mindenki megengedte, akkor én sem teszek kivételt.

És ekkor minden teketória nélkül levetkőzött, de nem találtak nála sem semmit és az előczéplott utitáskáikat is hiába kutatták ki fenéig. A gyámoltalan vonatvezető kérdőül tekintet a detektivre, de az az ablakon bámulni kifelé.

— Hála Istennek a központi pályaudvarban volnánk, szólott Mitchel. Most már távozhattunk a vonatból? És a vonatvezető fejbólintására a két barát eltávozott a kocszi végén nyíló ajtón. Alig léptek ki, Barnes szinte felugrott és a kocszi ellenkező végén levő ajtón szónél ül kísértett és a lassan mozgó vonatról leugrott a pályára. Gyorsan hozzálépett egy emberhez ki várni látszott, halkan beszéltek néhány szót és aztán visszatértek a vonathoz leszállott az a hölgy is, akit meglóptak és midőn elhagyta a pályaudvát, a Barnes kísérelése nyomon követte.

Barnes már maga is távozni akart, midőn hátulról valaki megfogta a vállát s midőn megfordult Mitchellel állott szemben.

— Mr. Barnes, mondta ez, szeretnék pár szót váltani önnel. Ha megtisztelné s együtt reggeliznénk?

— Honnét tudja Ön, hogy Barnes vagyok?

— Idáig, megvallva az igazat, nem tudtam, felelte Mitchel mosolyogva, mely Barnest igen kellemetlenül érintette, mert érezte a detektív, hogy most ravaszabbak voltak annál, de most már annál inkább megakart csipni Szokva a gyors elhatározáshoz, a meghívás elfogadása mellett határozott, mert gondolta, hogy az ismeretség által nem veszíthet csupán csak reá lesz nyereség. A két ur azért lement az étterembe s leültek egy kis asztalhoz.

Mitchel miután megrendelte a reggelit, így szólt Barneshez:

— Azt hiszem Barnes ur, hogy mindkettőnkre jobb volna, ha megértenénk egymást.

— Nem értem önt, hová céloz?

— Ha jól emlékezem, csak az imént kérdezte Ön, honnét tudom a nevét. A mint mondtam is, nem tudtam, csak sejtelmem volt felőle. Megmondjam miért?

— Ha ép kedve tartja.

— Talán ostobaság tölem, ha figyelemzetem arra az első hibára, mit ebben a játékban elkövettem, mert hisz Ön nyilván elnömben dolgozik, de mivel barátomat egyedül engedtem távozni, hogy csak önnel beszélhessek, hát most már nem álhatok ellent a kísértésnek.

— Kérem egy percre Mr. Mitchel, én még sem vagyok olyan ostoba, mint a hogy Ön hiszi, tudom, mit akar mondani.

— Nagyszerű! Ön igazán élesesű.

— Talán inkább számárnak akart mondani, amiért olyan ostoba módon beszéltem a vasuti kocsiban, mikor ön ellenszegült, hogy megkობozzák.

— Na ép oly durván nem fejeztem volki magamat, hanem az eset úgy áll: Midőn ön Randolphot az öltöző szobába követte, mindjárt gyanusá vált előttem és midőn a vonatvezető felszólított, hogy atvizsgálhasson, azért vonakodtam, hogy lássam milyen hatással lesz önre és az eredmény az lett, hogy gyanum megerősödött: felismertem önt, mint detektivet és miután erről meggyőződtem, nem volt reá többé okom, hogy a vizsgálatnak tovább is ellenszegüljek.

— Mint már magam is beismertem, valóban úgy viselkedtem, mint egy ostoba számár, de e figyelmeztetést azért elnékülözhettem volna; biztosítom, többet nem fog ismétlődni.

— Én pedig most már azt is tudom, hogy Ön az éjszakai beszélgetésünket kihallgatta, így tehát értem, hogy miért gyanusított ép engem a tolvajlással. Csak azt nem értem, hogy miután mindvégig kihallgatta a beszédünket, miért nem vigyázott az egész éjszaka reám? Barnes nem válaszolt semmit. Még csupán egy szivességre kérésem, folytatta Mitchel tovább.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Egy vadásznak helyben. Oh kérem abban nincsen semmi lehetetlenség, mi magunk is tudunk egy hasonló, igazán titokzatos vadásztörténetet a vadász-társulat egyik legkedélyesebb és szavahihetőbb kövér tagjával történet meg. Ment az erdőben egy erdei ösvényen, még az őszön történt s mikor a kanyarodónál befordult, látja: hogy alig tíz lépésnyire két hatalmas nagy nyul ott ölekeznek, a kitűnő angol puskája ép nála volt, csak felemelte a puskát, az ártatlan nyulat észre sem vették, puff-puff reájuk dörentett mindkét csőből és mit gondol kérem, hogy mi történt? . . . És nézi, hát nincs a két nyul seholl! Pedig azt is jól látta, hogy el sem szaladtak a nyulak! Már bosszorkányság van a dologban, gondolta a babonás vadász, mert a vadász mind babonás, amikor végül észbe jutott, hogy a kitűnő angol csövel és francia puskaporról e közel távolságból széjjel lötte a két nyulat, hogy azoknak a darabjai is a levegőben feloszlottak, elpárologtak . . . Az ilyen nyulat nevezik aztán a vadászok párolt nyulnak s az óta vált vadász mondássá, hogy meglötte, mint N. N. a nyulat. —

Paulus.

MUTATÓ TÁBLA

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreceni kir. járásbíróság szóbeli eseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig

A Gönczy-egyeület „otthona” a keresk akad. palotájában

Muzem, a kollegumban, nyitva van vasárnapként d. e. 10-12-ig.

Február 21. Kölcsoni segélyző egyesület közgyűlése a városháza nagy termében.

Február 21. Az 1848-49 honvédegyelet közgyűlése városháza kis tanácstermében.

Febr. 21. A városi dalegyületközgyűlése délután a városháza nagy termében

Február 20. A jogász és tisztviselői körjelmezestélye.

Február 27. A függetlenségi párt bálja a Korona dísztermében.

Március 26. Az EMKE műkedvelő előadása a színházban.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt: Hétfőn) Csütörtökön) 11-12 óráig. Kedden) Szerdán) 9-11 óráig. Pénteken) Szombaton) Délután: Minden hétköznap 2-5 óráig. Vasárnap délelőtt 9-12 óráig

VASUTI MENETREND.

1896. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Table with train routes and departure times. Includes routes like Budapest-felé, Budapest-Nagyvárad-felé, P.-Ladány-Nagyvárad felé, Csak P.-Ladányig vegyes vonat, Szatmár-M.-Sziget felé, Szatmár-M.-Sziget felé, Csak Szatmárig, Miskolcz-Kassa felé, Miskolcz-Kassa felé, Szerencs-S.-A.-U-Kassa felé, H.-BöszörményB.-Szt-M felé, F.-Abony felé, Ohat-Kócs-Polgár felé, Derecske-Nagy-Léta felé.

Debreczenbe érkezik.

Table with train routes and arrival times. Includes routes like Budapest-Nagyvárad felől, N.-Várad-Pi-Ladány, M.-Sziget-Szatmár felől, Csak P.-Ladányról, Csak Szatmárról, Kassa-Miskolcz felől, Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől, Kassa-Miskolcz felől, B-Sz-M-H.-Böször felől, F.-Abony felől, Ohat-Kócs-Polgár, Derecske-Nagy-Léta felől.

Budapestre érkezik:

Table with train routes and arrival times. Includes routes like Budapestre 8 ó. 40 p., déli 12 ó. 36 p., este 10 ó. 31 p.

1) P.-Ladánytól gyorsvonat. 2) Közvetlen kocsit Miskolczon át Budapestre. 3) Közvetlen kocsit Bprről Miskolczonát.

Nyilt-tér.

A ki rek edtőgben zened A ki köhögésben z enved A ki tüdőhurutban z 31/ ed.

Az igyék

az orvosok által legjobbnak ajánlott

KRONDORFI SAVANYUVIZET

(Koronahercegné Stofánia forrás)

meleg tejjel vegyítve.

Főraktár: Csanak Józsefnél. Továbbá kapható: Geréby J, Rickl J. Z., Szabó Zs. és F élegyhazy J-nél.

Az ondódon

42¹/₂ hold tanyaföld hozzátartozó gazdasági épületekkel eladó.

Értekezhetni Nagy-mester-utca 1113. sz. a.

a tulajdonossal.

Az 1895. évi cairoi s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármennemű csúszos bántalmait, u. m.: kőszvény, osz, reuma, ischiás asthma stí. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri be-dörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona erősebb üveg két korona 40 fillér.

Főraktárak Budapestén: **TÖRÖK JÓZSEF** ur gyógyszer-tárában király-utca 12. és **dr. EGGER A.** ur gyógyszer-tárában váci-körút 17. sz. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél
S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek.
Ugyiszintén: Debreczenben: **Dr. Rótschnek V. Emil** és **Tóth Béla** urak gyógyszer-tárában.

Eladó ház és vendéglő.

A fűvészkert-utca 1074. sz. háznál lévő

vendéglő

mely kitűnő forgalomnak és látogatottsága folytán igen nagy élénkségnek örvend, más vállalkozás miatt

eladó.

Értekezhetni fűvészkert-utca 1074. sz. a. a tulajdonosnál.

Ugyancsak eladó a nagyuj-utca 1612. számú sarokház.

77—1897. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságának 1790.—1897. P. sz. végzése folytán közhirre tétetik, miszerint Horváth Károlyné részére Kutas Lajos debreczeni lakostól 350 ft tőke, ennek 1897. évi Január hó 2-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 32 ft 55 kr. perköltség erejéig 1897. évi jan. hó 16-án biróilag lefoglalt és 529 forintra becsült árú bolti felszerelvények és butorokból álló ingóságok **1897. évi márczius hó 2-án d. u. 3 órakor** kezdetét veendő és először P.-fia-utca 345. szám a. azután 3558. szám a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legelőbbit figérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczenben, 1897. évi febr. hó 11.

Sugár Gyula
bir. kiküldött.

Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület“

karöltve

a lótenyésztés emelésére alakult részvény-társasággal folyó évi április 4, 5, 6-án — ugyiszintén május hó 3, 4, 5-én.

Budapestén a „Tattersall“-ban

(külső kerepesi-ut 17—19, a keleti pályaudvar leszálló oldalával szemben)

luxus lóvásárokat

rendez.

Tenyésztőktől bejelentések márczius hó 15. illetve a májusi vásárra április hó 15-ig a „Tattersall“ titkársághoz intézendők, honnét kívánatra bejelentési lapok a hatlapjaikon foglalt vásárszabályzatokkal egyetemben a bejeleneni óhajtóknak készséggel megküldetnek.

A vásár katalógusai a terminusokat megelőzőleg 8 nappal kaphatók lesznek.

A rendező bizottság.

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben

mindenfélé

Ügyvédi, bírósági és végrehajtói

NYOMTATVÁNYOK

a következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

100 iv	Árverési jegyzőkönyv	—	—	70	kr.
100	200 pld Árverési hirdetmény	—	—	70	„
100	200 „ Rendelvény	—	—	70	„
100	Biztosítási végrehajtási jegyzőkönyv	—	—	70	„
100	Kielégítési végrehajtási jegyzőkönyv	—	—	70	„
100	200 pld Nem szorgalmazás	—	—	70	„
100	400 „ Kézbetétési iv	—	—	70	„
100	200 „ Igény felhívás	—	—	70	„
100	Végrehajtási jegyzőkönyv	—	—	70	„
100	200 pld Értesítvény haszonbérletéről	—	—	70	„
100	200 „ Értesítvény	—	—	70	„

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.

Levélborítékok

a következő olcsó árban kaphatók:

44 H2.	Jó, zöldes levélboríték czégyomással	2.—
44 V2.	Jó, szürke „	2.20
44 BB.	Jó, kékeszürke „	2.20
144 GFL.	Erős, recézett világos zöld levélboríték czégyomással	2.40
144 LGL.	Erős, narancssárga levélboríték czégyomással	2.40
44 AM.	Erős, szürke levélboríték czégyom.	2.40
44 AB.	Erős, világos szürke levélboríték czégyomással	2.45
144 JED.	Erős, kékes szürke levélboríték czégyomással	2.50
144 OGS.	Erős, sárga levélboríték czégyomással	2.50
144 RG.	Igen jó világos kék, eres levélboríték czégyomással	2.55
44 GK.	Igen jó erős kékes eres levélboríték czégyomással	2.55
44 AF.	Finom vil. sárga levélboríték czégyom.	2.60
Jute S.	Erős jutte boríték czégyomással	2.65
244 A	Cellulose igen erős Cellulos sárga levélboríték czégyomással	2.70
244 CG.	Cellulose. Igen erős Cellulos világos hamuszín levélboríték czégyomással	2.70
244 D.	Cellulose. Igen erős Cellulos világos zöld levélboríték czégyomással	2.70
144 BB.	L. gfinomabb fehér levélbor. czégyom.	3.60

Egyébb nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.

Kockázott, egyvonalas és sima

levélpapírok:

a következő olcsó árszámítás mellett kaphatók

könnyű levélpapír czégyomással	1/2 ives	3	50	kr.
erősebb „	„	3	50	„
erős finom „	„	4	50	„
erős oktáv „	„	4	50	„
merített „	„	5	50	„
merített erős levélpapír oktáv	„	6	—	„
könnyű sima fehér levélpapír czégyomással	1/2 ives	4	—	„
erősebb sima fehér levélpapír czégyomással	fél ives	4	50	„
erős sima fehér levélpapír czégyomással	fél ives	5	—	„
igen erős sima fehér levélpapír czégyomással	fél ives	5	50	„

Körleveleket, számlákat és minden egyéb kereskedelmi és magán nyomtatványokat hasonló olcsó árak mellett szállítunk.